

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሌንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር 49 አንድ

Jeff Pippenger
2025-12-31

ቁጥር 49 አንድ

ዘወትር የሚቀርበው መሥዋዕት ከሚወገድበት ጊዜ፣ ምድረ በዳ የሚያደርገውም ርኩሰት ከሚቆምበት ጊዜ ጀምሮ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናች ይሆናሉ። ዳንኤል 12:11።

ከ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ጀምሮ፣ የትንቢታዊ ጊዜ አተገባበር የእውነትን ቃል በትክክል ሊከፍሉ በሚፈልጉ ሰዎች ዘንድ ከእንግዲህ በኋላ ትክክለኛ የትንቢት አተገባበር አይደለም። በቁጥር አሥራ አንድ ያለው የ1290 ዓመታት ዘመን ከ1844 በኋላ እንደ ምሳሌያዊ ዘመን ሊተገበር ይገባል፤ ከ1844 በኋላ ያለው አተገባበርም፣ ወይም የ“ጊዜ” ንጥረ ነገሮች የሌሉበት ዘመን፣ ከ1844 በፊት እንደ ተረዳ ያለውን መሠረታዊ የእውነት ግንዛቤ መጠበቅ አለበት። 1290 የሚወክለው 30 የሚሆን ዘመን ሲሆን፣ ከዚያም 1260 ይከተላል። ከ1844 በፊት የነበረው ግንዛቤ፣ ከ508 እስከ 538 ያሉት ሠላሳ ዓመታት ፀረ-ክርስቶስ ከ538 እስከ 1798 ለመግዛት እንዲጀምር የዝግጅት ዘመን እንደሚወክሉ ነበር።

የሠላሳው ዓመታት ሽግግር በ2 ተሰሎንቄ ውስጥ የጳውሎስ ርእሰ ጉዳይ ነው። ጳውሎስ ስለ “ጊዜ” ንጥረ ነገር ምንም ማጣቀሻ አያካትትም፤ ነገር ግን በእነዚያ ሠላሳ ዓመታት ውስጥ ጣዖት አምልኮ ለጳጳሳዊ ሥርዓት ቦታ ሲለቅ የታዩትን ትንቢታዊ ባሕርያት ይለይታል። ከዚያም የጳጳሳዊው ግዛት ተጀመረ። ታሪካዊው ግንዛቤ የማንኛውም የጊዜ ንጥረ ነገር ሳይኖረው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አራተኛው መንግሥት ወደ አምስተኛው መንግሥት የሚሸጋገርበትን ሽግግር ይለያል፤ ከዚያም ከሁለቱ የጳጳሳዊ ደም መፋሰሶች የመጀመሪያው ይከተላል፤ ይህም በአርካያነት የስድስተኛው መንግሥት ወደ ዘንዶው፣ ወደ አውሬውና ወደ ሐሰተኛው ነቢይ ሶስት ዕጥፍ ኅብረት የሚሸጋገርበትን ሽግግር እንዲሁም ሁለተኛውን የጳጳሳዊ ደም መፋሰስ ያመለክታል።

ከሠላሳ ዓመታት ዝግጅት በኋላ የሚመጣው ትንቢታዊ ዘመን፣ እግዚአብሔር ከተመረጠ ሕዝብ ጋር ያደረገው ኪዳን ዋና ምልክት ነው። በሠላሳው ዓመታት ውስጥ የሁለቱ ኃይሎች ሽግግር፣ ከዚያም በ1260 ዓመታት ስደት የሚከተለው፣ ከክርስቶስ ሠላሳ ዓመታት ዝግጅት ጋር፣ ከዚያም በ1260 ቀናት ድነት የተከተለው ጋር ይጣጣማል። የፀረ-ክርስቶስ ሠላሳ ዓመታት ዝግጅት፣ የክርስቶስን ሠላሳ ዓመታት ዝግጅት በማስመሰል አስመሳይ ሆነ። የሠላሳው ዓመታት ፍጻሜ ወይም በጥምቀቱ ጊዜ የክርስቶስን መበርታት፣ ወይም በ538 የፀረ-ክርስቶስን መበርታት ይለይታል። የፀረ-ክርስቶስ መበርታት ከቀደመው መንግሥት የመጣ የኢኮኖሚና የወታደራዊ ድጋፍ ነበረው፤ በክርስቶስ ላይ የፈሰሰው ኃይል ግን ከሠላሳ ዓመታት በፊት ከተወው ቀደመው መንግሥት መጣ።

በእነዚያ ሁለት ዘመናት መካከል ያለው መቋረጥ በማበርታት ይለያል፣ እናም በአብራምና በጳውሎስ የቀረቡት እነዚያ ሁለት ዘመናት ያላቸው መቋረጥ በቀላል ጎጽጽር ይታወቃል። በአብራምና በጳውሎስ የሠላሳ ዓመት ልዩነት ውስጥ፣ የዝግጅት ዘመኑ የመጀመሪያዎቹ ሠላሳ ዓመታት ሲሆን የቃል ኪዳኑን ሂደት ይወክላል፤ ይህም የአብራምን ዘሮች በግብፅ ያለውን የባርነት ትንቢት እንዲፈጽሙ አበረታታቸው። አራት መቶ ሠላሳው ዓመታት ተጨማሪ ምሳሌያዊ ክፍፍል አለው፤ በትክክል ሲተገበር የመጀመሪያው ሁለት መቶ አሥራ አምስት ዓመታት በእግዚአብሔር ወኪልና በፈረዖን ይወከላሉ። ለዮሴፍና ለመጀመሪያዎቹ 215 ዓመታት መልካሙ ፈረዖን ነበር፣ ለሙሴና ለሁለተኛዎቹ 215 ዓመታት ግን ክፉው ፈረዖን ነበር።

ያ መከፋፈል የአራት ትውልዶች ሁለት ዘመናትን ይለይታል። የመጀመሪያዎቹ አራት ትውልዶች በሁለተኛው አራት ትውልዶች ላይ መስመር በመስመር ሊደረጉ ይችላሉ፤ በዚህም ሲደረግ ዮሴፍና ሙሴ፣ ትንቢታዊ አልፋና አሜጋ፣ ከአልፋ-መልካም ፈርዖንና ከአሜጋ-ክፋ ፈርዖን ጋር ይገናኛሉ። ከዚህ ትይዩ አስተያየት ታላቅ ብርሃን ሊገኝ ይችላል፤ ነገር ግን እኔ በቀላሉ የምለየው የአብራም ስለ አራተኛው ትውልድ የሰጠው ትንቢት በ430 ዓመታት ውስጥ ያሉትን የአራቱ ትውልዶች ሁለት ምስክሮች እንደሚለይ ብቻ ነው። የአራት ትውልዶች ባለሁለት ውክልና በዘፍጥረት አራትና አምስት ያሉት ትውልድ ሐረጎች ውስጥ ይገኛል። ቃዩንንና ሴትን የደም መስመሮች ዝርዝር መጀመሪያ እንደሆኑ ስናስብ፣ ከሴት እስከ ኖኅ ድረስ ስምንት ትውልዶች እንዳሉ እናገኛለን፤ ይህም በመካከሉ በሁለት ሲከፈል የአራት ትውልዶች ሁለት ዘመናት ውክልና እንዳለው ያሳያል። ይህም በሴትና በቃዩን ሁለቱም ስምንት-ትውልድ ሐረጎች ውስጥ ይታወቃል።

በአራተኛና በአምስተኛ ምዕራፎች ያሉት የትውልድ ሐረጎች የመስመሮቹ ፍጻሜ በሆነው በኖኅ ይቀርባሉ። ኖኅ በቀስተ ደመና እንደተመለከተው ከሰው ዘር ጋር የእግዚአብሔር ኪዳን ምልክት ነው። አብራም በግርዛት እንደተመለከተው ከተመረጠ ሕዝብ ጋር የእግዚአብሔር ኪዳን ምልክት ነው። እነዚህ ሁለት ኪዳናት ሁልጊዜ ተያይዘው ይገኛሉ፤ እናም ከኖኅ የጥፋት ውኃ በኋላ ወዲያውኑ የባቢሎን ግንብን የምናገኝበት ዘፍጥረት አስራ አንድ ላይ፣ ወደ አብራም የሚያደርሰው የትውልድ ሐረግ ተዘርዝሯል። በዚያ ክፍል ላይ ስርዓቱ አስር ትውልድ ነው፤ ስምንት አይደለም። ወደ አብራም በሚያደርሰው ክፍልና ወደ ኖኅ በሚያደርሰው ክፍል ውስጥ የኖኅ ኪዳንና የአብርሃም ኪዳን ተወክለዋል።

በአስራ አንደኛው ምዕራፍ ለተመረጠ ሕዝብ የሚናገረው ክፍል ውስጥ፣ ከእነዚያ ትውልዶች ሁለቱ በታላቅ ብርሃን የተሸከሙ መሆናቸውን እናገኛለን።

ኤቤርም ሠላሳ አራት ዓመት ኖረ፣ ፋሌቅንም ወለደ፤ ኤቤርም ፋሌቅን ከወለደ በኋላ አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፣ ወንዶችንና ሴቶችንም ወለደ። ፋሌቅም ሠላሳ ዓመት ኖረ፣ ራግውንም ወለደ። ዘፍጥረት 11፡16-19።

ለ“ዔቤር” የተደረገው መጠቀስ በኋላ “ዕብራዊ” ተብሎ የሚታወቀው የዕብራይስጥ ቃል የመጀመሪያው መጠቀስ ነው። በተመረጠ ሕዝብ ትውልድ ዝርዝር ውስጥ፣ ከአሥሩ ዘሮች አንዱ “ዕብራዊ” ተብሎ ተሰይሟል፤ ይህም ተመረጠው ሕዝብ የሚታወቅበት ስም ነበር። በሦስት ቁጥሮች ውስጥ ዔቤርና ፋሌግ የተመረጠውን የዕብራውያን ዘር ልዩነት ለማመልከት ተጠቅመዋል። “ዔቤር” ማለት “መሻገር” ወይም “የሚሻገር” ማለት ሲሆን፣ “ዕብራዊ” የሚለው ቃል ሥር ነው። አብራም ከባቢሎን ወደ ተስፋይቱ ምድር የሚሻገሩት ሰዎች ምልክት ነው። “ፋሌግ” ማለት “መክፈል” ወይም “መለያየት” ማለት ነው፤ ይህም በዘፍጥረት 10፡25 እንደተጠቀሰው፣ በፋሌግ ዘመን “ምድር ተከፈለች” ተብሎ በተነገረው ውስጥ ይታያል።

ኤቤርና ፋሌግ የእውነትን ቃል በትክክል ለሚከፍሉ ሰዎች ትንቢታዊ መለያዎችን ይወክላሉ። የኖኅ ትውልድ ሐረግ ሁለት የስምንት መስመሮችን አፈረ፤ እነዚህም በግብፅ ያሉት 430 ዓመታት እንደሚወክሉት ሁለት የአራት ትውልዶች ስብስቦችን ይወክላሉ። የዘፍጥረት ምዕራፍ አስራ አንድ የትውልድ ሐረግ የተመረጠ ሕዝብ ትውልድ ሐረግ ስለሆነ በስምንት ሳይሆን በአሥር ይወከላል። የተመረጠው ሕዝብ በሁለት የአምስት ቡድኖች ይከፈላል፤ ስለዚህም ከአሥሩ ደናግል ምሳሌ ጋር ይስማማል፤ እርሱም የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ምሳሌ ነው።

በዚያ የተመረጠ ሕዝብ የትውልድ ሐረግ ውስጥ፣ የፋሌግ ስምና የታሪክ ፍጻሜው በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ውስጥ ምድር በባቤል ግንብ ጊዜ በተከፈለችበት ትክክለኛ ነጥብ ላይ፣ የጥበቦች ወይም የሰነፎች ድንግልናዎች ሁለት ክፍሎች መከፈላቸውን ይወክላሉ። በአሥሩ ዝርዝር ውስጥ ፋሌግ ቁጥር አምስት ነው። ምክንያቱም ያ የአሥሩ መካከል ነውና። በአብራም የተመሰለው ዕብራዊው ዔቤር፣ ሁለቱ ክፍሎች በእኩል ሌሊት ጩኸት ሲለዩ አሻግሮ የሚሻገርና ጥበቦች ድንግል የሚሆን ሰነፍ ድንግልን ይወክላል። በስም

የመጀመሪያው ዕብራዊ ዔቤር፣ በቃል ኪዳን የመጀመሪያውን ዕብራዊ አብራምን ይወክላል። ጌታ አብራምን ከባቢሎን በጠራው ጊዜ፣ ወንዶችንና ሴቶችን ከባቢሎን የሚጠራው የሁለተኛው መልአክ ኃይል መጎናጸፍ የሆነውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ያመለክት ነበር።

የአሥሩ ድንግል ምሳሌ ኤቤርና ፋሌግ የመውጣት ጥሪን እንደሚወክሉ ተወክላለች፤ ይህም የፋሌግ መለያ መስመር የምሕረት ደጅን ከመዝገቱ በፊት ነው። በትንቢታዊው ግንኙነት ኤቤር ከፋሌግ በኋላ 430 ዓመት ኖረ፤ ፋሌግም ከዚያ 30 ዓመት ኖረ። የአብራም ሶስት እጥፍ ኪዳን የመጀመሪያው እርምጃ በኤቤርና በፋሌግ ተወክሎ ነበር። አብራም፣ እንደ ኤቤርና ፋሌግ፣ በሁለት ክፍሎች መካከል ያለ የመለያ መስመር ነው። ጳውሎስ በአብራም ትንቢት ላይ ያደረገው መጨመር፣ ፋሌግ በኤቤር ትንቢት ላይ ያደረገው መጨመር ነው። ኤቤር 400 ዓመት አወጀ፤ ፋሌግ ግን 430 ዓመትን ለየ። ስለዚህ ፋሌግ ጳውሎስን ይወክል ነበር፤ እንዲሁም ጳውሎስ በ400 ዓመቱ ላይ ያከለውን 30 ዓመት፤ የጳውሎስም አገልግሎት የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ፋሌግን መለየት ነበር። ጳውሎስ የለየው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት “ፋሌግ” ሕዝቡ ከቀጥተኛ ወደ መንፈሳዊ መከፋፈልን ይወክል ነበር።

ከሴም እስከ ፋሌቅ አምስት ዘሮች ናቸው፤ ከሩዔ እስከ አብራምም አምስት ናቸው።

እርሱም አብራምን እንዲህ አለው፡- ዘርህ የእነርሱ ባልሆነ ምድር እንግዳ እንደሚሆን፣ እነርሱንም እንደሚያገለግል፣ እነርሱም አራት መቶ ዓመት እንደሚያስጨንቁት በእርግጥ እውቅ። ዘፍጥረት 15፣13።

አሁንም ተስፋዎቹ ለአብርሃምና ለዘሩ ተሰጡ። “ለዘሮችህም” ብሎ እንደ ብዙዎች አይልም፤ ነገር ግን እንደ አንድ ሰው፣ “ለዘርህም” ይላል፤ ይህም ክርስቶስ ነው። እኔም ይህን እላለሁ፤ ከዚህ በፊት በእግዚአብሔር በክርስቶስ የጻፍውን ኪዳን፣ ከአራት መቶ ሠላሳ ዓመት በኋላ የመጣው ሕግ ተስፋውን ከንቱ ያደርግ ዘንድ ሊሸረው አይችልም። ርስቱ ከሕግ ቢሆን ከእንግዲህ ወዲህ ከተስፋ አይሆንምና፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ለአብርሃም በተስፋ ሰጠው። ገላትያ 3፡16-18።

ሠላሳ ዓመት ዕድሜ

ኢየሱስ አገልግሎቱን ሲጀምር ሠላሳ ዓመት ነበረው።

ኢየሱስም ራሱ ሥራውን ሲጀምር ወደ ሠላሳ ዓመት የሚጠጋ ነበር፤ እንደ ተቈጠረውም የዮሴፍ ልጅ ነበር፣ ዮሴፍም የሄሊ ልጅ ነበር። ሉቃስ 3፡23።

ዮሴፍ በግብፅ ፈርዖንን ማገልገል የጀመረው ሠላሳ ዓመት ሲሆነው ነበር።

ዮሴፍም በግብፅ ንጉሥ በፈርዖን ፊት ሲቆም ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበረ። ዮሴፍም ከፈርዖን ፊት ወጥቶ በግብፅ ምድር ሁሉ ዞረ። ዘፍጥረት 41፣46።

ነቢዩ ሕዝቅኤል አገልግሎቱን ሲጀምር ሠላሳ ዓመት ዕድሜ ነበረው፤ አገልግሎቱም ሃያ ሁለት ዓመት ቆየ።

እንዲሁም ሆነ፤ በሠላሳኛው ዓመት፣ በአራተኛው ወር፣ በወሩም በአምስተኛው ቀን፣ እኔ በከባር ወንዝ አጠገብ ከምርኮኞች መካከል ሳለሁ፣ ሰማያት ተከፈቱ፣ የእግዚአብሔርንም ራእዮች አየሁ። ሕዝቅኤል 1፣1።

ሕዝቅኤል በጽሑፎቹ ውስጥ ከሌሎች ነቢያት ሁሉ ይልቅ የታሪክ ማጣቀሻዎችን ይዟል። በሕዝቅኤል ጽሑፎች ውስጥ የሚረጋገጡ ቀኖችን በቀጥታ የሚጠቁሙ አሥራ ሦስት ማጣቀሻዎች አሉ፤ እንዲሁም ሳያውቁ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሁራንና የታሪክ ጸሐፊዎች አገልግሎቱ ሃያ ሁለት ዓመታት እንደቆየ ያረጋግጣሉ፤ ነገር ግን ሃያ ሁለት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ምልክት መሆኑን አያውቁም።

ንጉሥ ዳዊት መንግሥትን ሲጀምር ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበር፤ አርባ ዓመትም ነገሠ።

ዳዊት መንግሥት መግዛት በጀመረ ጊዜ ሠላሳ ዓመት ዕድሜ ነበረው፤ አርባ ዓመትም ነገሠ። በኬብሮን በይሁዳ ላይ ሰባት ዓመትና ስድስት ወር ነገሠ፤ በኢየሩሳሌምም በእስራኤልና በይሁዳ ሁሉ ላይ ሠላሳ ሦስት ዓመት ነገሠ። 2 ሳሙኤል 5፡4, 5

የዳዊት አርባ ዓመት ንግሥና ምሳሌያዊ ቁጥር ነው፤ የ40 ዘመንም እንደ አብራምና ጳውሎስ 430 ዓመታት ነው። ምክንያቱም ይህ 40 ዓመት በሁለት ክፍሎች (7 ዓመት ከግማሽ እና 33 ዓመት) ተከፍሏል። የዳዊት አርባ ዓመት ንግሥና እነዚህ ሁለት ዘመናት ተጨማሪ ትንቢታዊ ምስጢር አላቸው። ምክንያቱም ሌላ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምስክር እነዚያን ሁለት ዘመናት ሰባት ዓመትና ሠላሳ ሦስት ዓመት ብሎ ይመዘግባል። በሁለተኛ ሳሙኤል ያለው ተጨማሪ ስድስት ወር ምንን ይወክላል? 7.5 እና 33 እንዴት 40 ይሆናሉ? ስድስት ወር የሚሆን መደራረብ አለ። እርሱም ትንቢታዊ እውነትን ሊወክል ይገባል።

ዳዊትም በእስራኤል ላይ የነገሠባቸው ዘመናት አርባ ዓመት ነበሩ፤ በኬብሮን ሰባት ዓመት ነገሠ። በኢየሩሳሌምም ሠላሳ ሦስት ዓመት ነገሠ። 1 ነገሥት 2፡11።

22 የመለኮትና የሰብአዊነት ጥምረትን የሚወክል ምሳሌያዊ ቁጥር ነው። የሕዝቅኤልም አገልግሎት ለሀያ ሁለት ዓመታት ቆይቷል። የዮሴፍ አሥራ አራት ዓመታት በሁለት የሰባት ዓመት ዘመናት ይከፈላሉ፤ የክርስቶስ የቃል ኪዳን ሳምንትም በሁለት እኩል የ1260 ቀናት ዘመናት ተከፍሏል፤ የዳዊትም የአርባ ዓመት ንግሥና በሁለት ዘመናት ተከፍሎአል። እነዚህንም ሁለቱን ዘመናት የሚያገናኝ ተጨማሪ ምልክት አለ።

ኢየሱስ ነቢይ፣ ካህኑ እና ንጉሡ ነው። በመጨረሻዎቹ ዘመናት ድል ያደረገችውን ቤተ ክርስቲያን እንደ ምልክት ያነሣታል፤ ያችም ቤተ ክርስቲያን መለኮቱን ከሰዎች ጋር ባንድ ያደረገ ክርስቶስ፣ ነቢይ፣ ካህኑ እና ንጉሡ፣ ሰዎቹም በሕዝቅኤል ነቢይ፣ በዮሴፍ ካህኑ እና በዳዊት ንጉሡ የተወከሉ መሆናቸውን ታመለክታለች። እነዚህ አራቱ ምልክቶች ከተለመደው ሰባት እጥፍ የተጋገረውን እቶን ውስጥ የነበሩትን ሦስቱን ብሩካን ይወክላሉ፤ ከዚያም አራተኛው ታየ። እርሱም እንደ እግዚአብሔር ልጅ ነበር። በናቡከደነፆር የወርቅ ምስል ምረቃ ላይ ዓለም ሁሉ ተወክሎ ነበር፤ ሁሉምም በአራተኛው መለኮታዊ አካል የተደገፈች፣ ከሰው ነቢይ፣ ከሰው ካህን እና ከሰው ንጉሥ የተሠራችውን ድል ያደረገች ቤተ ክርስቲያን አይ።

“ሰይጣን ዓለሙን በምርኮ ይዞታል። ለዚህም ታላቅ አስፈላጊነት እንዳለው አስመስሎ የጣዖት ሰንበትን አስገብቷል። ከጌታ ሰንበት ወደዚህ የጣዖት ሰንበት የክርስቲያን ዓለምን አክብሮት ሰርቆ አዘዋውሮታል። ዓለሙ ለልማድ፣ ለሰው ሠራሽ ትእዛዝ ይሰግዳል። ናቡከደነፆር በዱራ ሜዳ የወርቅ ምስሉን እንዳቆመና እርሱን እንዳከበረ፣ እንዲሁም ሰይጣን የሰማይን መልክ ሰርቆ ባለበሰው በዚህ ሐሰተኛ ሰንበት ራሱን ያከብራል።” Review and Herald, March 8, 1898.

ቁጥር አራት

በትንቢታዊ ደረጃ፣ አርባ ከአብራም አራት መቶ አሥራት ነው፤ አራትም ከአርባ አሥራት ነው። በቁጥር አራት ውስጥ የሚገኝ ማንኛውም ትንቢታዊ ባሕርይ፣ ከአርባ ምልክታዊ ትርጉም ጋር መስማማት አለበት፤ ይህም በተራው ከአራት መቶ ምልክታዊ ትርጉም ጋር መስማማት ይገባዋል። በዐውድ ውስጥ፣ አራት ብዙ ጊዜ “ዓለም አቀፋዊ” ማለትን ይወክላል፤ ይህም የተለመደ ግንዛቤ ነው፤ ነገር ግን ደግሞ “አንድ ሂደታዊ እድገት” እና በአንዳንድ ዐውዶች “ሂደታዊ ጥፋት” ይወክላል።

ከሰባቱ መለኮቶች ውስጥ የመጀመሪያዎቹ አራቱ የምዕራባዊቱን ሮም ቀስ በቀስ መጥፋት ይወክላሉ። ምሥራቃዊቱ ሮም በቆስጠንጢኖስ ከተማ በአራቱ የአቶማን ሱልጣኖች ፊት በመገዛት ፍጻሜዋን ደረሰች። መስመር በመስመር ላይ፣ ምሥራቃዊና ምዕራባዊ ሮም በአራት ዘመናት ሂደት ቀስ በቀስ ፈራረሱ፣ በአራት መለኮቶች ሲወከሉ፤ በተመሳሳይም በአምስተኛውና በስድስተኛው መለኮቶች የተወከለው እስልምና ወደ ውድቀታቸው አወረዳቸው። ሁለቱ መስመሮች በአንድነት የመለኮቶች አራት ትውልዶች በተዘረጋ ሂደት

የሮምን ውድቀት ያመለክታሉ፤ ከእስልምና ጋር እየተባባሰ የሚሄድ ጦርነትም አራቱ የእስልምና ሱልጣኖች በመንግሥቱ ላይ ልዕልናን ሲያገኙ ወደ መጨረሻው ጥፋት ይመራል። የምዕራብና የምሥራቅ ታሪክ በ330 በቆስጠንጢኖስ ንጉሠ ነገሥት ግዛቱ በተከፈለ ጊዜ ጀመረ።

አራቱ የምዕራባዊ ሮም መለኮቶች በ330 ይጀምራሉ፤ አምስተኛውና ስድስተኛው መለኮትም ምሥራቃዊ ሮምን ያወደቀውን ኃይል ይወክላሉ፤ ምሥራቃዊ ሮምም ደግሞ በ330 ጀምሮ ነበር። ምሥራቃዊም ሆነ ምዕራባዊ ሮም በ538 የጳጳሳዊውን ኃይል በምድር ዙፋን ላይ ለማስቀመጥ በተደረገው ሥራ አስተዋጽኦ አድርገዋል፤ ስለዚህ እነዚህ ሁለቱ መስመሮች፣ የምዕራብና የምሥራቅ፣ በእሑድ ሕግ ጊዜ የጳጳሳዊውን ኃይል እንደገና በዙፋን ላይ የሚያኖረውን የዩናይትድ ስቴትስ ሁለቱን ቀንዶች ይወክላሉ። ምዕራባዊ ሮም በትንቢታዊው ግንኙነት ውስጥ የቤተ ክርስቲያን-ጥበብ ምልክት ሲሆን፣ ምሥራቃዊ ሮም ደግሞ የመንግሥት-ጥበብ ምልክት ነው።

በምዕራባዊና በምሥራቃዊ ሮም ውድቀት ታሪክ ውስጥ፣ የጳጳሳዊት ሮም ታሪክ ተገልጦ ተቀምጧል። በደቀ መዛሙርቱ ቤተ ክርስቲያን፣ በኤፌሶን የተወከለችው ሆና የሚጀምረው፣ የመጀመሪያዎቹ ሦስት አብያተ ክርስቲያናት ወደ አራተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ይመራሉ፤ እርስዋም ከ538 እስከ 1798 ድረስ የነበረችው ጳጳሳዊነት ናት። በራእይ ምዕራፍ 13 ውስጥ፣ ጳጳሳዊነቱ ለ42 ወራት እንደሚገዛ ተለይቶ ይገለጻል፤ ይህም በ1798 የደረሰበት የሞት ቁስል በእሁድ ሕግ ጊዜ ከተፈወሰ በኋላ ነው። “ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ የለም” ከ1844 በኋላ ስለሆነ፣ አርባ ሁለቱ ወራት ከእሁድ ሕግ ጀምሮ ሚካኤል እስኪቆም ድረስ ያለውን የመከራ ዘመን የሚወክል ምልክት ናቸው። መሠረቱን የጣሉት አባቶች አብያተ ክርስቲያናቱ፣ ማኅተሞቹና መለኮቶቹ እርስ በርሳቸው ትይዩ የሚሄዱ ሦስት የታሪክ መስመሮችን እንደሚወክሉ ተረድተው ነበር። የምዕራባዊት ሮምን ትንቢታዊ ምስክርነት በምሥራቃዊት ሮም መስመርና በጳጳሳዊት ሮም መስመር ላይ መደራረብ፣ ሚሊራውያን የተጠቀሙበት ትንቢታዊ አተገባበር አልነበረም፤ ነገር ግን ይህ ዘዴ ከማናቸውም የተመሠረቱ ግንዛቤዎቻቸው ጋር አይጋጩም።

መስመር በመስመር፣ የመጀመሪያዎቹ አራት መለኮቶች በአምስተኛውና በስድስተኛው መለኮት የተወከለውን ታሪክ ላይ ሊደረጉ ይገባል፤ ከዚያም ወደ አራተኛው ቤተ ክርስቲያን በተወከለው የጳጳሳዊ ስደት ዘመን የሚመራው የመጀመሪያዎቹ ሦስት አብያተ ክርስቲያናት መስመር ይመጣል። በመጀመሪያው መስመር አራት መለኮቶች፣ በሁለተኛው መስመር አራት ሱልጣኖች፣ በሦስተኛውም መስመር አራት አብያተ ክርስቲያናት። “አራት” የሚለው ቁጥር ዓለም አቀፍነትን ያመለክታል፤ ነገር ግን የሲቪል ወይም የሃይማኖታዊ ኃይል ቀስ በቀስ መጥፋትንም ይወክላል። የሚወክለው ነገር በአውዱ ይወሰናል።

በእሑድ ሕግ ጊዜ የጳጳሳዊ ሥልጣን እንደገና ይመለሳል። ጳጳስና ለመጀመሪያ ጊዜ ሥልጣን በተሰጣት ጊዜ የሠላሳ ዓመት የዝግጅት ዘመን ነበረ። በመጀመሪያዎቹ አራት አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ አራተኛው ቤተ ክርስቲያን ጳጳስናን ይወክላል፤ የመጀመሪያውም ቤተ ክርስቲያን በኤፌሶን የተመሰለው የደቀ መዛሙርቱ ቤተ ክርስቲያን ነበር። የክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን የመጀመሪያዎቹ ሶስት ትውልዶች በኤዛቤል የተወከለችው ወደ አራተኛው የትያጥሮን ቤተ ክርስቲያን አመሩ። ወደ ትያጥሮን በምትደርሱበት ጊዜ፣ በ538 ዓ.ም. በአርሊየንስ ምክር ቤት ላይ የእሑድ ሕግ ተደነገገ፤ ስለዚህም በ1798 የሞት ቁስል ሲፈወስ በዩናይትድ ስቴትስ ያለውን የእሑድ ሕግ ይለያል።

ከ1798 ጀምሮ እስከ በአሜሪካ የሚጻፍው የእሑድ ሕግ ድረስ ያለው ታሪክ በመጀመሪያዎቹ አራት ቤተ ክርስቲያናት ይወከላል። አራተኛው ቤተ ክርስቲያን ትያጥሮን የእሑድ ሕግን እና ከዚያ በኋላ የሚመጣውን የጳጳሳዊ ስደት ይወክላል። የመጀመሪያው ቤተ ክርስቲያን ኤፌሶን፣ የመጀመሪያ ፍቅጅን ያጣችው ቤተ ክርስቲያን፣ በአራቱ ደረጃዎች የሚሄድ የጥፋት ሂደት መጨረሻ ላይ፣ በትያጥሮን የእሑድ ሕግ ላይ ተደረሰች። ወደ ትያጥሮን የእሑድ ሕግ የሚመራው ትውልድ የጴርጋሞን ሶስተኛ ትውልድ ነው። ትያጥሮን

ከእሁድ ሕግ ጀምሮ እስከ የምሕረት ዘመን መዘጋት ድረስ ይወክላል። ጳጳሮችም ደግሞ ለትያጥሮን መንገድ የሚያዘጋጀውን የሶስተኛው ትውልድ መስማማት ይወክላል። የጳጳሮችም ሶስተኛ ትውልድ፣ እና የሚወክለው ያ መስማማት፣ መጀመሪያ ጊዜ በቆስጠንጢኖስ ዘመን ተፈጻሚ፤ እርሱም በ321 የመጀመሪያውን የእሁድ ሕግ አውጥቶ ነበር። ዩናይትድ ስቴትስ እንደ ኤፌሶን በግ ተጀመረች፤ ነገር ግን ትያጥሮንን እንደገና በዙፋን ላይ ስታስቀምጥ፣ እንደ ዘንዶ ትናገራለች።

የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ በደረጃ የሚፈጸመው ጥፋት በራዲዮ ያሉት የመጀመሪያዎቹ አራት ቤተ ክርስቲያናት ይወክላል። የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት በደረጃ የሚፈጸመው ጥፋት ወደ እሁድ ሕግ በሚመሩ አራት ትውልዶች ላይ ይከናወናል፤ በዚያም የምድር አውሬው እንደ ዘንዶ ይናገራል። የመጨረሻው ትውልድ በዘንዶው ይወከላል፤ እርሱም እንደ ኤደን ገነት ውስጥ ያለው ተሳቢ ነው፤ ስለዚህም የሁለት መጥምቁም ሆነ ኢየሱስ የጥንታዊቱን እስራኤል የመጨረሻ ትውልድ፣ “የእፍኝት ትውልድ” ብለው ጠርተዋል።

አራተኛውና የመጨረሻው ትውልድ፣ መቶ አርባ አራት ሺህን የሚወክለው “የተመረጠ ትውልድ” ወይም የእርሱ ተቃራኒ፣ የእፍኝት ትውልድ ነው። አንደኛው ወገን የክርስቶስን ምስል ፈጥሯል፤ ሌላው ደግሞ የአውሬውን—የእባቡን—ምስል ፈጥሯል። የእፍኝት ትውልድ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በቀጥታ አራት ጊዜ ተገልጦ ተቀምጧል። በእያንዳንዱ ማጣቀሻ ያለው አውድ የተለየ ነው።

ነገር ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፣ “እናንተ የእፍኝት ልጆች፣ ከሚመጣው ቍጣ ለመሸሽ ማን አስጠነቀቃችሁ?” አላቸው። ማቴዎስ 3፡7።

“የእባቦች ትውልድ” የሚለው አገላለጽ የሁለት የሰዎች ክፍሎች ላይ የተሰነዘሩ አንዳንድ አዋራጅ ንግግሮች ብቻ በሆነ ኖሮ፣ ስለ እርሱ የሚነገር ምንም ነገር ባልነበረም። ነገር ግን በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ እያንዳንዱ ቃል ቅዱስ ስለሆነ፣ የሁለት ሰዱቃውያንና ፈሪሳውያንን በተወሰነ ስያሜ እየሰየማቸው ነበር። ያ ስያሜ የተገለጸበት ክፍል ዐውድ በትንቢታዊ ሁኔታ ይገልጻል። በዚያ ክፍል ውስጥ የሁለት አገልግሎቱን እየፈጸመ እንዳለ ተገልጿል፤ ከዚያም ሰዱቃውያንና ፈሪሳውያን ወደ ትረካው ይገባሉ። በመክፈቻዎቹ ቁጥሮች የሁለት የኢሳይያስ “በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ” መሆኑ ተገልጿል።

በዚያ ወራት የሁለት መጥምቁ በይሁዳ ምድረ በዳ እየሰበከ መጣ፣ እንዲህም እያለ፡- ንስሐ ግቡ፣ የሰማይ መንግሥት ቀርቦአልና።

ይህ ነው በነቢዩ ኢሳይያስ ስለ እርሱ የተነገረው፣ እንዲህ ሲል፡-

በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ፡- የጌታን መንገድ አዘጋጃ፣ መንገዶቼንም አቅኑ።

ይህም የሁለት ራሱ ከግመል ጠጉር የተሠራ ልብስ ለብሶ ነበር፣ በወገቡም የቆዳ ቀበቶ ታጥቆ ነበር፤ ምግቡም አንበጣና የዱር ማር ነበረ።

ከዚያም ኢየሱሴም ሁሉ፣ ይሁዳም ሁሉ፣ በዮርዳኖስም ዙሪያ ያለው አገር ሁሉ ወደ እርሱ ወጡ፤ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ በእርሱ ተጠመቁ። ነገር ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፣ “እናንተ የእፍኝት ልጆች፣ ከሚመጣው ቍጣ ሸሹ ዘንድ ማን አስጠነቀቃችሁ?” አላቸው። ማቴዎስ 3፡2-7።

የጥንቷ እስራኤል የመጨረሻ ትውልድ፣ ከምድረ በዳ በወጣ ነቢይ “የእፍኝት ትውልድ” ተብሎ ተሰይሟል። የሁለት ለቃል ኪዳን መልእክተኛ መንገድን ያዘጋጀው የሚልክያስ መልእክተኛ ሆኖ ያለውን ሚና የፈጸመ ነቢይ ነው፤ እርሱም ደግሞ በኢሳይያስ የተለየው በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ ነበር።

“ቅጠሎች”ን እንደ ምልክት ብንመለከት፣ “ሙያ መናገር”ን እንደሚወክሉ እናገኛለን። የመጀመሪያው ማጣቀሻ ከአዳምና ሔዋን ጋር ነው፤ እነርሱም ዓመፃቸውን በበለስ ቅጠሎች ሸፈኑ። ከዚህ በፊት የብርሃን ልብስ፣ የጽድቅ ልብስ ለብሰው ነበር፤ ነገር ግን ያ በሄደ ጊዜ፣ “ከሙያ መናገር ቅጠሎች” በስተጀርባ መሸሸግ ብቻ የሚያስፈልጋቸው እንደሆነ የሚያስቡ፣ እና ሁሉም ደህና እንደሚሆን የሚቈጥሩ፣ ራቂታቸውን ለአዳምና ሔዋን መሆናቸውን አስተዋሉ። በንባቡ ውስጥ ወደ ፊት ሲሄድ፣ ዮሐንስ ደግሞ ለአዳምና ሔዋን አይሁድ እነርሱን ለማዳን በአብርሃም የደም ዘር ላይ መታመናቸውን በቀጥታ ይቃወማል፤ ምክንያቱም ድፍረታቸው በቀላሉ ባይ የሙያ መናገር ቅጠሎች ብቻ ነበር። የሰው ልብሶች ማን እንደሆነ ይወክላሉ።

ዛሬች የሰዎችና የመንግሥታት ምልክት ናቸው፤ ፍሬው፣ ቅርንጫፍ፣ ዘሩ፣ አፈሩ፣ ውኃው፣ ሥሩ እና በእርግጥም ቅጠሎቹ ሁሉ በራሳቸው የተለዩ ትንቢታዊ ምልክቶችን ይወክላሉ፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ከእነዚያ እውነቶች ዛፍን የሚያቋቁሙትን ትንቢታዊ ምልክቶች በሚጠቀሙ የተለያዩ የትንቢት መስመሮች ውስጥ ከሚወከሉት ሌሎች ምልክቶች ጋር የተያያዘ ነው። እርግጥ ነው፣ የዛፍ የመጀመሪያው ትንቢታዊ ምልክት የሕይወት ወይም የሞት ፈተናን መወከሉ ነው።

መጥምቁ ዮሐንስ ያስተላለፈው መልእክት በለበሰው ልብስና በበላው ምግብ ይወከላል። ትንቢታዊ ምግብ፣ እንደ ማና በጥንታዊቷ እስራኤል መጀመሪያ፣ ወይም እንደ የሰማይ እንጆራ በመጨረሻ፣ ሊበላ ይገባል። ያ ምግብ መበላት ያለበትን ትንቢታዊ የፈተና መልእክት ይወክላል፤ ምክንያቱም እርሱ የክርስቶስ ሥጋና ደሙ ነው። ዮሐንስ የለበሰው ልብስና የበላው ምግብ፣ ለክርስቶስ መንገድ ያዘጋጀውን መልእክትና መልእክተኛ ይለይታል። ዮሐንስ፣ ለክርስቶስ መንገድ የሚያዘጋጀውን የመጨረሻ መልእክተኛ ያመለክታል፤ እርሱም የኪዳን መልእክተኛ የሆነው በእሁድ ሕግ ጊዜ ድንገት ወደ መቅደሱ የሚመጣው ክርስቶስ ነው። ይህ በሚፈጸምበት ጊዜ፣ ደናቁርት ድንግልናዎች፣ እነርሱም ደግሞ ሎዶቅያውያንና እንክርዳዶች ሲሆኑ፣ ልክ ዮሐንስ ከምድረ በዳ በተገለጠበት ዘመን ፈረሰውያንና ሰዶቃውያን እንዳይረጉት ሁሉ፣ ራሳቸውን ሕጋዊ የአብርሃም ኪዳን ሕዝብ ነን ብለው የሚያመልኩትን የመጨረሻውን አራተኛ ትውልድ ይወክላሉ።

ዮሐንስ የግመል ጠጉር ለብሶ ነበር፤ እንስሳት ቀንበር ሲሸከሙ ያላቸውን የመታጠቂያ አባሪ የሚያካትት የቆዳ ቀበቶ ታጥቆ ነበር። እርሱም አንበጣ ይበላ ነበር፤ ስለዚህ መልእክቱም በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ የእስልምና ከፍተኛ ምልክት ስለሆነው አንበጣ ነበር፤ የእስልምናንም መልእክቱን ከማር ጋር ቀላቀለው።

የእስራኤልም ቤት ስሙን መና ብሎ ጠራው፤ እርሱም እንደ ድንብላል ዘር ይመስል ነበር፤ ነጭም ነበር፤ ጣዕሙም ከማር የተሠራ ቂጣ እንደሆነ ነበር። ዘፀአት 16፡31።

መና የእግዚአብሔር ቃል ምልክት ነው፤ ጣዕሙም እንደ ማር ነበር፤ ይህም ነቢያት እንደሚበሉት ተደርጎ የተወከለው የመልእክቱ ጣዕም መሆኑን ያመለክታሉ። ዮሐንስ በአንበጣ እንደተወከለው የእስልምናን መልእክት፣ እንዲሁም የግመል ቆዳ ቀበቶና የግመል ጠጉር ይዞ መጣ። አንበጣውም ሆነ ግመሉ ሁለቱም የእስልምና ምልክቶች ናቸው። ያ የእስልምና መልእክት “ማር” ተብሎ በተወከለው የእግዚአብሔር ቃል ብርሃን ጋር ተቀላቅሎ ነበር።

ከዚያም ዮናታን እንዲህ አለ፤ አባቴ ምድሪቱን አስጨንቋታል፤ እባካችሁ፣ ከዚህ ማር ጥቂት ስለ ቀመስሁ ዓይኖቼ እንዴት እንደ በሩ ተመልከቱ። 1 ሳሙኤል 14፡29።

ዮሐንስ በቀላሉ የእስልምና መልእክት ብቻ አልወከለም፤ ነገር ግን እንደ ኤልያስ ሁሉ ከምድረ በዳ መጣ፤ እንዲሁም ዮሐንስ ማር አልበላም፤ የበረሃ ማርን በላ፤ ምክንያቱም እርሱ እንደ ክርስቶስ ሁሉ በዘመኑ ተቋማት ውስጥ አልሠለጠነምና፤ እነርሱም በፈረሰውያንና በሰዶቃውያን እርሾ የተወከለውን የመልእክታቸውን የራሳቸውን ማር ነበራቸው። ዮሐንስ ከምድረ በዳ የሆነ ማር በላ፣ ምክንያቱም በዘመኑ የሃይማኖት ተቋማት ውጭ በመንፈስ ቅዱስ ሠልጥኖ ነበርና። የዚያ ዘመን የተለመደው ቀበቶ ሰው የግመል

ጠጉር ልብሱን የሚያስርበት የማጠፊያ ሥርዓት ይዟል። ያ ማጠፊያ የሁሉን ይወክላል፤ እርሱም ከምድራዊው ወደ ሰማያዊው መቅደስ የሚደረገው ሽግግር ነጥብ ነበር።

“ነቢዩ የሁሉን በሁለቱ ሥርዓተ-ዘመናች መካከል የሚያገናኝ ትስስር ነበር። እንደ እግዚአብሔር ተወካይ ሆኖ የሕግንና የነቢያትን ክብርስቲያናዊ ሥርዓተ-ዘመን ጋር ያላቸውን ግንኙነት ለማሳየት ፊት ለፊት ቆመ። እርሱ በኋላው የሚመጣውን ክብርስቲያናዊ የሚባል ጥራት የሚቀድም ታናሽ ጥራት ነበር። በሕዝቡ ላይ ጥራት እንዲያበራ የሁሉን አእምሮ በመንፈስ ቅዱስ ተበራ፤ ነገር ግን ከኢየሱስ ትምህርትና ምሳሌ የሚወጣውን ያህል በወደቀ ሰው ላይ እንደዚያ ግልጽ ሆኖ ያበራ ሌላ ጥራት ከቶ አልበራም፤ ወይም ወደፊትም አያበራም። ክርስቶስና ተልእኮው በጥላ መሥዎዕቶች ውስጥ በምሳሌ እንደ ተገለጡ ቢሆንም በጭላንጭል ብቻ ተረድተው ነበር። የሁሉን እንኳ በአዳኙ አማካኝነት የሚገኘውን የወደፊት ዘላለማዊ ሕይወት ሙሉ በሙሉ አልተረዳውም።” The Desire of Ages, 220.

የሁሉን የሽግግር ልብስ በክርስቶስ ጥምቀት በተከናወነበት ትክክለኛ ነጥብ ላይ ይቀርባል፤ ይህም የመለወጫ ነጥብ ነበር፤ ይህንንም የሁሉን ሲያጠምቅበት የነበረው ስፍራ ይወክላል። ያ ስፍራ ቤተ-አባራ ተብሎ ይጠራ ነበር፤ ትርጉሙም “የጀልባ መሻገሪያ” ማለት ነው፤ እንዲሁም እንደ የሁሉን ከምድረ በዳ እንደ ወጣ ሁሉ፤ የጥንቱ እስራኤል ከምድረ በዳ ወጥታ ወደ ተስፋይቱ ምድር የገባችበት ትክክለኛው ስፍራ ነው።

በእርግጥ፣ የሁሉን የሚወክላቸው የመቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ነው፤ ነገር ግን እኛ በቀላሉ የምናመለክተው ኢየሱስ በተጠመቀ ጊዜ፣ እርሱና የሁሉን “የእፋኝት ትውልድ” ብለው የጠሩት ያ ትውልድ እንደነበረ ነው። ኢየሱስ የመጣው የእግዚአብሔርን ዐሥርቱ ትእዛዛት ሕግ ለማክበርና ለማጉላት ነበር፤ እርሱም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን ቃል ሁሉ አነሣሥቶአል፤ ስለዚህ የጥንታዊቱን እስራኤል የመጨረሻ ትውልድ “የእፋኝት ትውልድ” ብሎ ሲጠራት፣ ሁለተኛው ትእዛዝ ፍርድ በሦስተኛውና በአራተኛው ትውልድ ላይ እንደሚፈጸም እንደሚለይ ፈጽሞ ያውቃል።

ሦስተኛውና አራተኛው ትውልድ በአራተኛው ትውልድ የሚጠናቀቅ ቀስ በቀስ የሚገለጥ ፍርድን ይወክላሉ፤ ይህም የእፋኝት ልጆች ትውልድ ነው። የክርስቶስ ጥምቀት 9/11ን ይመስላል። የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቬንቲስት ትውልድ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በመጨረሻው ትውልድ ውስጥ ኖሯል። የሁሉን ለፈረሰውያንና ለሰዶቃውያን ያቀረበው መልእክት የሎዶቅያ መልእክት ነበር።

ነገር ግን ከፈረሰውያንና ከሰዶቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፣ እንዲህ አላቸው፤ እናንተ የእፋኝት ትውልድ፣ ከሚመጣው ቁጣ ሽሽታችሁ እንድታመልጡ ማን አስጠነቀቃችሁ? እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬን አፍሩ፤ በልባችሁም፡- “አብርሃም አባታችን ነው” ለማለት አታስቡ። እኔ ግን እላችኋለሁ፤ እግዚአብሔር ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆችን ሊያስነሣ እንዲችል ችሎታ አለው።

አሁንም ደግሞ መጥረቢያው በዘፎች ሥር ላይ ተቀምጦአል፤ ስለዚህ መልካም ፍሬ የማያፈራ ዘፍ ሁሉ ይቁረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። እኔስ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ ኃያል ነው፤ ጫማውንም ለመሸከም የማይገባኝ ነኝ፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል። ማጠቃለያው በእጁ ነው፣ አውድማውንም ፈጽሞ ያነጻል፤ ስንዴውንም ወደ ጎተራ ይሰበስባል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።

ከዚያም ኢየሱስ በእርሱ ዘንድ እንዲጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ ወደ የሁሉን መጣ። ማቴዎስ 3፡7-13።

ኢየሱስ ከገሊላ መጣ፤ ይህም ከዮሐንስ ቀበቶ-ማጠፊያ እና ከቤተአባራ ትርጉም ጋር በሚስማማ መልኩ የለውጥ ነጥብን ያመለክታል። ዮሐንስ መንገዱን የማዘጋጀት ሥራ በዚያን ጊዜ ወደ ክርስቶስ ኪዳን የማጽናት ሥራ ተለወጠ። የሠላሳ ዓመቱ የዝግጅት ዘመን ተፈጽሞ ነበር፤ እናም ከመስቀሉ በፊትና በኋላ ያሉት ሦስት ዓመት ተኩል ተጀመሩ።

የዮሐንስ መልእክት በኢየሱሳም ጥፋት ጊዜ ስለሚመጣው ቁጣ የሚያስጠነቅቅ ነበር፤ ይህም ጥፋት ደግሞ የዓለምን ፍጻሜና ሰባቱን የመጨረሻ መቅሰፍቶች ይወክላል። ያ የማስጠንቀቂያ መልእክት በእስልምና አውድ ውስጥ የተቀመጠ ነበር፤ እናም እርሱ መንገዱን የሚያዘጋጅ የሚልእክያስ መልእክተኛንና በምድረ በዳ የሚጮህን የኢሳይያስ ድምፅ ብቻ ሳይሆን የኤልያስንም መልእክት የፈጸመ ሰው አቀረበው፤ ምክንያቱም የዮሐንስ ልብስ ከኤልያስ ልብስ ጋር እንደተመሳሰለ ሁሉ፤ የዮሐንስ መልእክትም ከኤልያስ መልእክት ጋር ይመሳሰል ነበር።

እርሱም። ሊገናኛችሁ ወጥቶ ይህን ቃል የነገራችሁ ሰው ምን ዓይነት ሰው ነበረ? አላቸው። እነርሱም መልሰው። ጠጉራም ሰው ነበረ፤ በወገቡም የቆዳ ቀበቶ ታጥቆ ነበር አሉት። እርሱም። ይህ ቲሽባዊው ኤልያስ ነው አለ። 2 ነገሥት 1፡7-8።

ከዮሐንስ እንጂ ከኤልያስ ስለ እርሱ “ምን ዓይነት ሰው ነበረ?” ብለው ቢጠይቁ፤ “ጠጉራም ሰው ነበረ፤ በወገቡም ዙሪያ የቆዳ መታጠቂያ ታጥቆ ነበር” ተብለው መልስ ይሰጣቸው ነበር። የዮሐንስ ሙሉ የስድስት ወር አገልግሎት የመጨረሻውና የአራተኛው ትውልድ በተለይ ተለይቶ በሚገለጥበትና በሚገለጽበት ክፍል ውስጥ ተወክሎ ይገኛል። ለእነርሱ የተሰጠው የሎዶቅያ መልእክት እግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ነን የሚለውን ሙያ በቀጥታ ይወቅሳል፤ በዘፍች ሥር ላይ የሚመታ መጥረቢያ እንደሚያመለክተውም ስለሚመጣው ቁጣ ያስጠነቅቃቸዋል። መልእክቱ ክርስቶስ በዮሐንስ የተጀመረውን የፈተና ሂደት እንደሚፈጽም ያካትት ነበር። ከዚያ በኋላ በማቴዎስ ውስጥ ኢየሱስ አይሁድን “የእፍኝት ትውልድ” ብሎ ይጠራቸዋል፤ ከዮሐንስም የዘፍ መቁረጥ ጭብጥ ሐሳብ ተነሥቶ ለምን እንደሆነ ይገልጻል።

ዛፉን መልካም አድርጉ። ፍሬውንም መልካም አድርጉ፤ ወይም ዛፉን መጥፎ አድርጉ። ፍሬውንም መጥፎ አድርጉ፤ ዛፉ በፍሬው ይታወቃልና። እናንተ የእፍኝት ልጆች፤ ክፉዎች ሆናችሁ መልካም ነገር እንዴት ልትናገሩ ትችላላችሁ? አፍ ከልብ ሞልቶ ይናገራልና። መልካም ሰው ከልቡ መልካም መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል፤ ክፉም ሰው ከክፉ መዝገብ ክፉ ነገርን ያወጣል። እኔ ግን እላችኋለሁ። ሰዎች የሚናገሩትን ከንቱ ቃል ሁሉ በፍርድ ቀን ስለ እርሱ حاسب ይሰጣሉ። በቃልህ ትጸድቃለህና፤ በቃልህም ትከነናለህ። ማቴዎስ 12፡33-37።

በሁለተኛው ትእዛዝ መሠረት የፍርድ ቀን በአራተኛው ትውልድ ነው። ፍርዱ የተመሠረተው በምንናገረው መልእክት ላይ ነው፤ ያም መልእክት ከልባችን ይወጣል። እኛ የምንናገረው መልእክት የጴጥሮስ “የተመረጠ ትውልድ” መሆናችንን ወይም “የእፍኝት ልጆች ትውልድ” መሆናችንን የሚለይ ነው። ሁለቱም ወገኖች በፈተና ሂደት መጨረሻ ላይ ይገለጣሉ፤ በዚያም ጊዜ ክርስቶስ እንደ አውድማውን የሚያጸዳ ሰው ወለሉን ያጸዳል። በአስሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ እንዳለው ዘይት ሁሉ፤ መልእክቱ በክፉ ልብ ወይም በመልካም ልብ ይወከላል። የክርስቶስ ማጣቀሻ እንዲሁም ይህ የእፍኝት ልጆች ትውልድ፤ እርሱም አራተኛውና የመጨረሻው ትውልድ ሆኖ፤ ምልክትን ይፈልጋል፤ የሚሰጣቸውም ብቸኛው ምልክት የዮሐንስ ምልክት ነበር።

ከዚያም ከጻፎችና ከፈሪሳውያን አንዳንዶች መልሰው፤ “መምህር ሆይ፤ ከአንተ ምልክት እንድናይ እንወዳለን” አሉት። እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክትን ትሻለች፤ ነገር ግን ከነቢዩ ዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጣትም። ዮናስ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በዓሣ ነገረው ሆኖ እንደነበረ፤ እንዲሁም የሰው ልጅ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በምድር ልብ ውስጥ ይሆናል። የነፃ ሰዎች በፍርድ ከዚህ ትውልድ ጋር ይነሣሉ፤ ይፈርዱባትማል፤ ምክንያቱም በዮናስ ስብከት ንስሐ

ገብተዋልና፤ እነሆም፣ ከዮናስ የሚበልጥ በዚህ አለ። የደቡብ ንግሥት በፍርድ ከዚህ ትውልድ ጋር ትነሣለች፤ ትፈርድባትማለች፤ ምክንያቱም የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳርቻ ሞጥታለችና፤ እነሆም፣ ከሰሎሞን የሚበልጥ በዚህ አለ።” ማቴዎስ 12፡38-42።

ክርስቶስ አይሁድን እንደ እባቦች ትውልድ ጠቅሶአል፤ እንዲሁም የዮናስ መልእክትንና የሰሎሞን ጥበብ መልእክትን እንደ ፍርድ ምሳሌዎች ይጠቀማል። ኢየሱስ በአውድ እና በሁለት ምስክሮች ይህ የእባቦች ትውልድ አራተኛው ትውልድ መሆኑን እየለየ ነው፤ ምክንያቱም ፍርድ የሚፈጸመው በአራተኛው ትውልድ ነው።

አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ እንደ እግዚአብሔር ሕግና እንደ ሰንበት ሁሉ የዘመኑ ፍጻሜ ዘመናት ዓላማ ወይም ምልክት ናቸው። የዮናስ ምልክት የትንሣኤ ምልክት ነው፤ ይህም በክርስቶስ ዘመን ለአይሁድ መንፈስ ቅዱስ እንደ ርግብ ሲወርድ በተወከለበት ጊዜ የእርሱ ጥምቀት ነበር። ዮናስ ማለት “ርግብ” ማለት ነው። ዮናስ፣ ዮሐንስ ራዕይ ጸሐፊው፣ ዳንኤል፣ ዮሴፍና አልአዛር ሦስት ቀንና ተኩል በመንገድ ላይ ሞተው ከነበሩበት ሁኔታ የሚነሡትን አንድ መቶ አርባ አራቱን ሺህ ይወክላሉ። በዚያ ጊዜ ከሎዶቅያውያን ወደ ፊላዴልፍያውያን ሊሸጋገሩ ይገባቸዋል፤ እንዲሁም ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛ ይሆናሉ። ዮናስ ጥምቀትን ይወክላል፤ ምክንያቱም ወደ ውኃ ተጣለ፣ ዓሣ ነባሪም በበላው ጊዜ በምሳሌያዊ ሁኔታ ሞተ። ከዚያ በኋላም ተነሣ፤ ይህም ዮሐንስ ከሚፈለ ዘይት በተወጣ ጊዜ እንደ ተነሣው፣ ዳንኤልም ከአንበሳች ጉድጓድ በተወጣ ጊዜ እንደ ተነሣው፣ ዮሴፍም ከጉድጓድ በተወጣ ጊዜ እንደ ተነሣው፣ በክርስቶስ ዘመን የማተሚያ ተአምር የሆነው አልአዛርም እንዲሁ ነበር። አይሁድ በክርስቶስ ትንሣኤ እንደ ተወከለው የዮናስን ምልክት ማየት እንዳልቻሉ ሁሉ፣ አድጌንቲዝምም የ9/11ን ምልክት፣ እርሱም የዮናስ ምልክት እንደሆነ፣ በዚያው ግልጽነት አያይም።

እነዚህን ርእሶች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“አሁን ወደ ሕዝብ እግዚአብሔር፣ ቅርብም ሆነ ሩቅ፣ ሊመጣ ያለው የማስጠንቀቂያው ሸክም የሦስተኛው መልአክ መልእክት ነው። እናም ይህን መልእክት ለማስተዋል የሚሹ በጌታ አይመሩም የቃሉን ትግበራ እንዲያደርጉ ያ መሠረቱን የሚያፈርስና ሰባተኛ ቀን አድጌንቲስቶችን ዛሬ ያሉበት ያደረገውን የእምነት ምሰሶዎች የሚያስወግድ ትርጓሜ እንዲሰጡ። በእግዚአብሔር ቃል የተገለጠውን የትንቢት መስመር ተከትለን እንደ ተራመድን በተራ ሲገለጡ የመጡት እውነቶች ዛሬም እውነት፣ ቅዱስ፣ ዘላለማዊ እውነት ናቸው። በቀድሞው የልምዳችን ታሪክ ውስጥ መሬቱን እርምጃ በእርምጃ እየተሻገሩ፣ በትንቢቶች ውስጥ ያለውን የእውነት ሰንሰለት እያዩ የሄዱት ሰዎች እያንዳንዱን የብርሃን ጨረር ለመቀበልና ለመታዘዝ ዝግጁ ነበሩ። እነርሱ ይጻፈዩ ነበር፣ ይጻፉ ነበር፣ እየፈለጉና እንደ ተሰወረ መዝገብ እውነትን እየቆፈሩ ነበር፤ እኛም እንደምናውቀው መንፈስ ቅዱስ ያስተምረንና ይመራን ነበር። ብዙ ሐሳቦች ቀረቡ፤ የእውነት መልክ የተሸከሙ ቢሆኑም፣ ነገር ግን ከተሳሳተ ትርጓሜና ከተሳሳተ አተገባበር የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ጋር እጅግ ተቀላቅለው ስለነበር፣ ወደ አደገኛ ስህተቶች መሩ። እያንዳንዱ የእውነት ነጥብ እንዴት እንደ ተመሠረተ፣ እናም በእርሱ ላይ የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ማኅተሙን እንዴት እንዳኖረበት፣ በግልጽ እናውቃለን። በዚያም ሁሉ ጊዜ ድምፆች፣ ‘እነሆ እውነት እዚህ ነው፣’ ‘እውነቱ እኔ ዘንድ ነው፤ ተከተሉኝ’ ሲሉ ይሰሙ ነበር። ነገር ግን ማስጠንቀቂያዎቹ እንዲህ እያሉ መጡ፤ ‘ከእነርሱ በኋላ አትሂዱ። እኔ አልላክኋቸውም፣ እነርሱ ግን ሮጡ።’ (ኤርምያስ 23፡21 ተመልከቱ።)”

“የጌታ መሪነቶች ግልጽ የታወቁ ነበሩ፣ ስለ እውነት ያሳዩውም መገለጦች እጅግ ድንቅ ነበሩ። ነጥብ በነጥብ በሰማይ አምላክ ጌታ ተመሠረተ። በዚያን ጊዜ እውነት የነበረው፣ ዛሬም እውነት ነው። ነገር ግን ድምፆች መሰማታቸውን አለቆሙም—‘ይህ እውነት ነው። አዲስ ብርሃን አለኝ።’ ነገር ግን እነዚህ አዲስ ብርሃናት በትንቢታዊ መስመሮች ውስጥ ቃሉን በተሳሳተ መንገድ በመተግበርና የእግዚአብሔርን ሕዝብ

እነርሱን የሚያጽናና መልህቅ ሳይኖራቸው በባሕር ላይ እንዲንሳፈፉ በማድረግ ይገለጣሉ። የቃሉ ተማሪ እግዚአብሔር በሕዝቡ መሪነት የገለጣቸውን እውነቶች ቢቀበል፣ እነዚህንም እውነቶች በውስጡ ቢያዋህድ፣ ቢፈጭና ወደ ተግባራዊ ሕይወቱ ቢያስገባቸው፣ ከዚያ የብርሃን ሕያዋን መስመሮች ይሆኑ ነበር። ነገር ግን አዳዲስ ንድፈ ሐሳቦችን ለማውጣት ራሳቸውን የሰጡ ሰዎች፣ እውነትንና ስህተትን ተቀላቅለው ይዘዋል፤ እነዚህንም ነገሮች ጎልተው እንዲታዩ ለማድረግ ከሞከሩ በኋላ፣ መብራታቸውን ከመለኮታዊው መሠዊያ እንዳለበሩ አሳይተዋል፣ እርሱም በጨለማ ውስጥ ጠፍቶአል።” Selected Messages, book 2, 103, 104.